

PRÖVNINGS- NÄMNDERNA

MALMÖHUS LÄN

Utskiftningsskatt.

I sin balansräkning per den 30/9 1951 redovisade ett aktiebolag förutom aktiekapital, reservfond och balanserade vinstmedel bl. a. även ett innehav av främmande aktier. Under räkenskapsåret 1/10 1951—30/9 1952 sålde bolaget viss del av de främmande aktierna, varefter återstående innehav nedskrevs med anlitande av bl. a. reservfond och balanserade vinstmedel. Under påföljande räkenskapsår sålde bolaget de resterande främmande aktierna. Sedan nedsattes genom inlösen av aktier aktiekapitalet till omkring 1/60 av det ursprungliga. Balansräkningen per den 30/9 1953 utvisade därefter bl. a. förutom det nedsatta aktiekapitalet en balanserad vinst avseende de avyttrade aktierna. Taxeringsnämnden taxerade bolaget till utskiftningsskatt för utskiftad vinst å avyttrade aktier.

I besvär över taxeringsnämndens beslut gjorde bolaget bl. a. gällande, att någon utskiftningsskatt icke kunde ifrågakomma, enär utskiftningen skett på grundval av en balansräkning, som ej utvisade några fonder utöver tillskjutet belopp. Enligt balansräkningen den 30/9 1952 hade bolaget icke någon annan skuld än eget aktiekapital. Då bolagets egna kapital ej

överstege tillskjutet belopp, kunde utskiftningsskatt icke lagligen påföras bolaget. Häremot genmälde taxeringsnämndsordföranden — med vilken taxeringsintendenten instämde — att bolagets åtgärd att utöver tidigare år redan gjorda nedskrivningar den 30/9 1952 ytterligare nedskrivna befintligt innehav av främmande, börsnoterade aktier med då förefintliga egna fonder (inkl. reservfond) finge betraktas såsom en ren skatteflyktstransaktion i syfte att påföljande år undgå utskiftningsskatt. Vid taxeringen till utskiftningsskatt hade man att beakta jämväl den föreliggande dolda reserven i bolagets innehav av främmande aktier. Då fråga vore om s. k. svart familjebolag, vars verksamhet bestått i att förvalta värdehandlingar, skulle enligt 4 § förordningen om utskiftningsskatt utskiftade vinstmedel beskattas, innan återbäring av tillskjutet kapital skulle anses föreligga. Taxeringsintendenten tillade för sin del, att det icke rimligen kunde ha varit lagstiftarens mening att synliga fonder skulle beskattas men osynliga undgå beskattning. Bolagets balansräkningar både före och efter de ifrågakomna transaktionerna hade uppvisat synliga fonder men vid den i målet aktuella tidpunkten hade dessa förvandlats till osynliga reserver. Bolaget hade f. ö. ej förnekat, att avsikten med transaktionerna varit att und-

vika eller i varje fall uppskjuta en taxering till utskiftningsskatt. Taxeringsintendenten yrkade avslag å besvären och prövningsnämnden följde detta yrkande.

STOCKHOLMS STAD

Damfriseringars taxering.

Damfriseringarna i Stockholm har de sista månaderna varit föremål för kategorigranskning. Denna granskning har haft till följd, att ett mycket stort antal framställningar om höjning av taxeringarna framlagts och i en del fall därefter, sedan PN höjt taxeringen, föranlett åtal, av vilka åtminstone några redan föranlett fällande dom.

I de först granskade fallen fanns en hel del ganska fullständigt räkenskapsmaterial men nu som så ofta annars försvann åtskilligt material vid de följande granskningarna. Om detta varit till för- eller nackdel för de granskade må vara osagt. Det har i varje fall medfört, att PN i större utsträckning varit hänvisade till gissning än som måhända behövt vara fallet.

Det kan nog utan överdrift sägas, att bokföringen i de flesta fall lidit av åtskilliga brister. Sålunda synes det höra till undantagen, att erhållen bonus upptages som inkomst och annat liknande. Beställningsjournalerna har i allmänhet kastats bort. Det finns dock oftast en handling, som kunnat ge viss ledning vid bedömande av inkomsten. De anställdas löner utgår nämligen delvis i form av provision och av avlöningsböckerna har man därför kunnat räkna fram de av de anställda inarbetade summorna. I de fall, då den uppgivna bruttoinkomsten t. o. m. understigit vad de anställda inarbetat, får saken sägas ha

varit klar : en hel del inkomst har ej deklarerats. Hur mycket ägaren själv tagit in i de fall, vilket är de flesta, då ägaren arbetat i rörelsen, har ej kunnat exakt konstateras.

En annan omständighet, som borde kunnat ge viss ledning är förbrukningen av råmaterial, men här har det ofta klickat. I och för sig är förbrukningen ojämn, beroende på vad slags behandlingar en viss rörelse huvudsakligen varit inriktat på. Men om sedan därtill kommer, attingen anteckning om lager vid årets in- och utgång funnits, säger ju inköpen icke allt. Något stöd har dock materialförbrukningen kunnat ge i somliga fall men knappast i alla.

Man kan väl våga avslöja, att PN i en del fall prutat något på de framlagda förslagen. Man har då tagit hänsyn till sådana ting som att innehavaren varit sjuk eller haft ett hem med minderåriga barn att sköta o. d. Det förefaller ju nämligen då, som om ägaren bör ha haft mindre tid att ägna åt rörelsen än en, som ej varit hindrad av dylika omständigheter.

Hur mycket kan man då tjäna in på en damfrisering? Det är givetvis omöjligt att svara på men varje utbildad anställd med någorlunda skicklighet synes kunna inarbeta 70 till 100 kr. om dagen, dvs. omkring 18.000 till bort emot 30.000 kr. per år. Marginalen är som synes ganska vid och det har som redan påpekats varit vanskligt att med någorlunda rättvisa uppskatta ägarens egen inarbetade inkomst. Då denna stannat vid något tusental kronor, får det väl dock sägas, att PN haft starka skäl för en icke oväsentlig höjning, medan nämnden givetvis känt sig betydligt tveksam, då låt oss säga 12 à 15.000 kr. uppgivits.

Om någon blivit för högt taxerad, får det dock sägas ha varit den skattskyldiges

RIKSDAGEN

I prop. nr 59 har förslag framlagts till vissa ändringar i beskattningsreglerna ägnade att leda till förenklat deklarations- och taxeringsförfarande. Sålunda föreslås, att löntagare och därmed i beskattningshänseende likställda skall vid taxeringen erhålla ett minimiavdrag av 100 kronor. Detta avdrag medges sålunda även om kostnaderna för inkomstens förvärvande uppgår till lägre belopp eller om vederbörande icke haft några sådana kostnader. Har dessa omkostnader överstigit 100 kronor, skall avdraget avrundas uppåt till närmast högre 100-tal kronor. Vidare förordas, att inkomst av kapital skall vara fri från skatt till ett belopp av för ensamstående skattskyldiga 100 kronor och för

egen skuld. Hade ordentliga anteckningar förts och bevarats, hade risken för övertaxering varit tämligen obefintlig. I alla händelser blir det säkert mycket dyrt för somliga, om de nu dömas att erlägga några gånger skattebeloppet utöver den ordinarie skatten.

Till slut bör det kanske sägas, att de i Stockholm vunna erfarenheterna naturligtvis inte kan läggas till grund för taxering på andra orter. Förhållandena skiftar uppenbarligen högst väsentligt i detta yrke.

gifta skattskyldiga gemensamt 200 kronor. I fråga om avdragsrätten för försäkringsavgifter för kapitalförsäkring och sjukförsäkring föreslås, att avdrag skall få åtnjutas av ensamstående skattskyldiga med minst 150 kronor och av äkta makar med gemensamt minst 300 kronor. Maximibeloppen för detta avdrag, som nu är 200 kronor för ensamstående och 400 kronor för gifta skattskyldiga gemensamt, föreslås samtidigt skola höjas till 300 respektive 600 kronor. I propositionen föreslås vidare, att för fysiska personer den beskattningsbara inkomsten vid taxering till statlig och kommunal inkomstskatt skall avrundas nedåt till närmast lägre hela 100-tal kronor. Detta förslag innebär en förenkling vid debiteringen av skatten; bl. a. vinnes att åtskilligt tabellmaterial, som användes av myndigheterna, kan minskas i omfång.

De föreslagna ändringarna i beskattningsreglerna beräknas sammanlagt komma att medföra ett bortfall av statlig inkomstskatt å 114 miljoner kronor. Även för kommunernas del medför förslaget ett skattebortfall, som under i övrigt oförändrade förhållanden skulle medföra att den kommunala utdebiteringen behövde höjas med i genomsnitt 40 öre per skattekrona. Den fortgående ökningen av skatteunder-